

lované, že vláda nemůže smlouvou omeziti výkon své suverenní moci, nelze přihlídnouti, neboť by to znamenalo vyloučení práva vlády ujednávatí platné závazky. Jiná je však otázka, zda žalobce má právo na *náhradu škody*. Tu by bylo nutno především zjistiti, že žalobce skutečně škodu utrpěl. Přihlížeje k dané hospodářské situaci, vytvořené platným zákazem vývozu zlata a obchodování se zlatem, dochází nejvyšší soud k přesvědčení, že žalobci žádná škoda nenastala a není tedy oprávněn požadovati ani plnění ve zlatě, ani devalvační příplatek. Kupní síla dolaru dřívějšího se rovná kupní síle dolaru dnešního a byl by tedy žalobce bezdůvodně obohacen, kdyby žalobě bylo vyhověno. Dr. Kubeš.

KONVERSE CENNÝCH PAPIRŮ V NĚMECKU. Prvním krokem ke konverzi cenných papírů v Německu bylo vydání zákona ze dne 24. ledna 1935, jímž byla umožněna konverse hypotekárních zástavních listů a komunálních obligací. Zákonem ze dne 27. února 1935 byla pak tato akce rozšířena i na dlužní úpisy a pokladniční poukázky zemí, okresů, obcí a účelových svazů. Podle obou zákonů mohou dlužníci nabídnouti věřitelům snížení úrokové míry u cenných papírů, zúročitelných nejméně 6%, na 4½% ročně s účinností od 1. dubna 1935. Věřitelé, kteří nabídku přijmou, mají nárok na odškodnění jednou pro vždy ve výši 2% jmenovité hodnoty papíru. Nabídka dlužníků platí za přijatou, nebyla-li do deseti dnů odmítnuta.

Touto zákonnou presumpcí přispělo se velmi podstatně ke zdaru konverzní akce, jež — jak v důvodových zprávách je uváděno — měla být provedena bez jakéhokoli nátlaku. Ve skutečnosti byla však učiněna řada opatření, jimiž bylo volné rozhodování věřitelů téměř vyloučeno; zejména byly nekonvertované papíry vyloučeny ze znamenání na německých bursách a v tisku, radiu i jednotlivých přednáškách bylo přijetí konverse označováno za národní povinnost, již se nelze bezstrestně vyhnouti. Konverzní akcí byly postiženy cenné papíry v úhrnné hodnotě cca 10 miliard marek. Dr. Kubeš.

III. MEZINÁRODNÍ SJEZD SPOŘITELNÍ V PAŘÍŽI. Ve dnech 20. až 25. května t. r. bude konán v Paříži III. mezinárodní sjezd spořitelní, na jehož pořadu jsou některé aktuální otázky, týkající se spoření a spořitelnictví, jako školní spoření, úroková politika spořitelů, záruka hypotečních zápůjček, spoření a pojištění, spořitelny a krise. Se sjezdem bude též spojena oslava desetiletého trvání Mezinárodního ústavu spořitelního v Miláně, který sdružuje na 10.000 spořitelních ústavů a svazů z celého světa a je určen propagací spořivosti a studiu spořitelních otázek. Byl založen v roce 1925 v Miláně, v sídle největší spořitelny světa (Spořitelny lombardských provincií), jako jeden z výsledků I. mezinárodního sjezdu spořitelů, konaného v roce 1924 u příležitosti stého výročí založení této milánské spořitelny. II. mezinárodní sjezd byl pořádán v roce 1929 v Londýně. Jednací řečí III. sjezdu jsou francouzština a angličtina, avšak debaty jest možno vésti též v jazycích států, vyslavších určitý značnější počet delegátů; je to zatím italština, němčina, španělština, polština a čeština. rk.

MEZINÁRODNÍ KONGRES PRO TRESTNÍ PRÁVO A VĚZEŇSTVÍ. Doba kongresu byla stanovena na dny od 19. do 24. srpna 1935 v Berlíně. Bude zahájen v pondělí dne 19. srpna dopoledne. Kongresových prací mohou se zúčastniti zejména delegáti vyslaní vládami, členové ústavních zastupitelstev, členové akademií, vysokoškolští profesori a docenti, vyšší úředníci ministerstev, vyšší úředníci vězeňské správy, členové soudů, obhájci ve věcech trestních, delegáti a členové spolků pro trestní právo a spolků pro péči o vězně a osoby vědecky činné v oboru trestního práva a vězeňství.

Přípravný sjezdový výbor tvoří členové Mezinárodní komise pro trestní právo a vězeňství, jejímž zvláštním úkolem je organisování těchto mezinárodních sjezdů. Kongres dělí se na čtyři sekce, podle povahy otáz-